

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz/žáci

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Paragraf 11/55	2
Volejbalový turnaj	3
Přijímací zkoušky očima loňských devátáků	4
Den matek	7
Letní vodácký kurz	8
Miss a mister školy 2006/2007	9
Slavnostní zahájení školního roku	10
Jumping drums day	11
Slavnostní otevření nové tělocvičny	13
Tělocvična v proměnách času	14
<u>Učitelé</u>	
Who is who?	15
Rozhovor s panem učitelem Kučerou	17
<u>Literární koutek</u>	
Moje maminka	18
Kaligramy.....	19
Jak vypadá ufon	21
Přezouvání	22
<u>Zábava</u>	
Hysterie česká (pokračování)	23
Vtipy	25
Marphyho zákony, psí a jiné	26
<u>Redakce a řešení</u>	27

SLOVO NA ÚVOD

Právě otevíráte první číslo Školní revue v tomto školním roce. Je poněkud vzpomínkové, protože mimo jiné obsahuje i články o akcích loňského školního roku, které připravila ještě stará redakční rada a které nakonec nebyly uveřejněny, protože poslední číslo zkolabovalo. Určitě stojí za přečtení, a také si tak připomeneme loňské devátáky, kteří tvořili pilíř redakce.

Odešli ... zemřel král ... ať žije nový král – máme novou redakci. Nemá zatím smysl zveřejňovat její složení, protože vše se teprve rozjíždí. Tvoří ji pár ostřílených borců z dřívějšího a několik nováčků. Kdo vydrží, to se ještě pozná. Navíc se několik zájemců se ještě nedostavilo na schůzky. Možná o nich ani nevěděli, protože nesledují vývěsky u vchodu do školy. Jen tak pro informaci – krátká setkání se konají o velkých přestávkách asi tak jednou týdně a delší schůzky by měly být každý týden ve čtvrtek nebo v pátek po hlavním vyučovacím bloku. Je třeba se trochu zajímat!

Co vás tedy čeká v tomhle čísle? Jakési ohlédnutí za akcemi posledního čtvrtletí loňského školního roku, například dojmy z přijímaček, vodácký kurz 9. tříd a oslava Dne matek, dále první události letošního školního roku, jako zahájení školního roku či slavnostní otevření nové tělocvičny. Jako obvykle na vás čeká rozhovor a ukázky z prací žáků.

Potěšilo nás, že v době uzávěrky tohoto čísla se už začaly kupit příspěvky, které napsali neredaktoři „jen tak“. Najdete je ale až v příštím čísle.

Máte-li chuť, můžete přispět také. A jak? Napište cokoli - příběhy, připomínky a názory týkající se školy i časopisu, sdělte nám, o čem byste si chtěli v časopise přečíst, co vás zajímá ve volném čase, poreferujte o svých koníčcích, ...

Co dál? Vyberte si:

1. Vhodte text do schránky u vchodu do školy
2. Kontaktujte některého z redaktorů nebo přímo mě ve školní knihovně
3. Pošlete příspěvek e-mailem na adresu skolnirevue@centrum.cz

Vítané nosiče: disketa, CD, e-mail

Do dalšího čísla připravujeme: články o výjezdu do Francie, o exkurzích a dalších třídních a školních akcích, tradiční kroniky devátáků, ukázky ze žakovských prací atd.

CHVÁLÍME

- prvňáčky za odvalu, s níž vstoupili do naší školy
- devátáky, kteří převzali patronát nad prvňáčky
- všechny, kteří se podíleli na přípravě slavnostního otevření nové tělocvičny
- žáky, kteří se začali hned od začátku školního roku učit
- žáky, kteří nasbírali více než 2 kilogramy šípku

A samozřejmě děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku toho čísla.

(sok)

PARAGRAF 11/55

V dubnu proběhlo naší škole školní kolo soutěže Paragraf 11/55, jejímž cílem je vylepšit právní povědomí žáků. Utkala se družstva ze 7.-9.tříd a vítězný tým se zúčastnil 24.4.2007 okresního kola v Zastávce u Brna. Minulý rok nás reprezentovalo družstvo tehdejší 7.A, tentokrát získala domácí vavříny a postoupila 9.A. A aby se tam nebáli, směli si s sebou vzít jako fanoušky zbytek třídy. V Zastávce podali velice solidní výkon, ale postoupit se jim nepodařilo.

(sok)

Na place

Fanklub

Stavíme...

...věž!

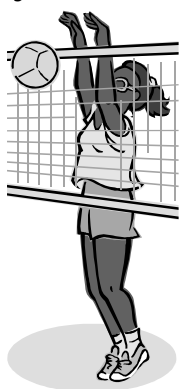
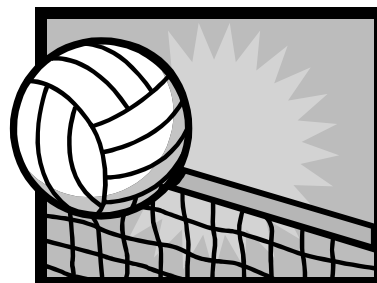
Prezentace

Gratulace

VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Začátkem dubna jsme se vypravily v doprovodu pí učitelky Sokolové a volejbalové trenérky Mileny Sojkové reprezentovat naši školu v každoročně pořádaném volejbalovém turnaji v Zastávce u Brna. Naše družstvo bylo sestaveno ze žákyní sedmých, osmých a devátých tříd:

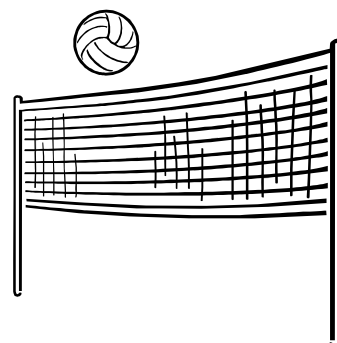
Magda Fukanová a Jarmila Fučíková ze 7.A, Tereza Novotná a Vlad'ka Menšíková ze 7.B, Vendula Kučerová z 8.A, Lucie Amrožová, Denisa Rejdová, Soňa Harudová, Iva Kunzeová a Andrea Tomanová z 8.A, Jena Jurková z 9.A a také moje maličkost.

Už při nahlédnutí do haly, kde se měl náš PRVNÍ turnaj konat, jsme oněměly úžasem nejen nad obrovskými a skvěle vybavenými prostory, ale taky nad sebraností našich zkušenějších soupeřek, které už se pomalu rozehrávaly. A zanedlouho nastoupila na plac i naše sestava, v růžových dresech a s hrdinským, i když trochu nejistým výrazem ve tváři.

Postu kapitánky týmu se, ne zcela dobrovolně, ujala Terka Novotná, a přestože nevěděla, co se bude dít, zvládla všechno na jedničku.

První zápas proti I vančicím dopadl nad naše očekávání, možná i proto, že nás přišli povzbudit někteří bývalí žáci naší školy, kteří teď navštěvují zdejší gymnázium.

Druhý zápas byl o něco vypjatější, snad v důsledku toho, že už jsme věděly, že je potřeba vyhrát, aby ... No a po kratičké pauze následovalo třetí a poslední, ale zároveň nejvydařenější a nejpohodovější utkání, během kterého jsme si dokonce stihly pokecat i se svými kamarádkami protihráčkami pod sítí.

A třebaže jsme turnaj nevyhrály, nebyly jsme vůbec smutné a většině z nás se ani po tak náročném dni nechtělo vůbec domů...

(feri)

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY OČIMA LOŇSKÝCH DEVÁŤÁKŮ

ANEB VZKAZ LETOŠNÍM DEVÁŤÁKŮM

DEN D NA GYMNÁZIÍCH

Gymnázium Křenová

Přijímací zkoušky, tak to jsou ta dvě osudná slova, která nikdo z nás neslyší moc rád. Tento rok se stal tím osudným dnem 23.duben. Každý z nás se na „přijímačky“ připravoval trochu jinak...Většina z nás chodila na doučování a snažila se co možná nejpravidelněji doma učit. I já jsem se přijímacích zkoušek musela zúčastnit.

23.dubna ráno jsem se ještě společně s Radkem Svobodou, Magdou Arnoštovou a Tomášem Smutným dostavili na gymnázium v Brně na Křenové ulici. Každý jsme našli svou třídu a kolem osmé hodiny usedli do lavic. V mé třídě bylo kolem patnácti lidí a jako první ze tří testů byl psychologický test. Tento test měl několik částí, například číselné řady, prostorová představivost apod. Ještě před začátkem jsem z tohoto testu měla největší strach, ale po ukončení jsem z něj měla celkem dobrý pocit. Pak následovala desetiminutová přestávka a test z matematiky. Ten byl asi nejtěžší ze všech. Na tento test jsme měli čtyřicet pět minut a s vypětím všech sil jsem ho snad celkem zvládla. Následovala opět přestávka a konečně poslední test z českého jazyka a diktát. Diktát i test se daly zvládnout a mám z nich dobrý pocit. Z posledních sil jsme se vypořádali ze školy a nějakým způsobem se dostali domů.

Mezitím na nás určitě doma rodiče a ve škole učitelé mysleli a drželi nám pěsti, abychom se nám ty testy co nejlépe povedly.

Výsledky se někteří z nás dozvěděli hned v pondělí, někteří ještě pár dní čekali.

Jena Jurková, 9.A

V pondělí 23. dubna 2007 se ve tři čtvrtě na osm se odebralo asi 163 žáků do tříd, kde je čekaly zkoušky matematiky a českého jazyka. První hodinu se ale nejdříve konal psychologický test, který měl zjistit studijní předpoklady uchazečů.

Úkoly byly poněkud zastrašující, až hrůzné . Byly to úlohy jako doplňování číselných řad, souvislosti mezi slovy nebo rozpoznání dvou stejných kostek. Překvapující byly časové limity, které byly tak krátké, že když se člověk právě rozpálil, hned musel končit. V následující hodině nám rozdali test z matematiky, na který jsme měli pouhých 45 minut. Skládal se z několika lehčích početních příkladů a dvou těžších. Naopak v češtině bylo času přebytek. Test se skládal z diktátu a písemného testu s přibližně 25 otázkami. Celé zkoušky skončily asi v 11:30 a všichni si oddychli. Dobrý.

Magda Arnoštová a Tomáš Smutný, 9.B

Nálada před přijímacími zkouškami byla chmurná a pocity velice smíšené. Poslední týden přípravy ke zkouškám byl krátký a náročný. Už od začátku tohoto týdne jsem počítal minuty do startu toho utrpení.

Když nastal den D, já jsem ráno v Brně chodil a snažil se uklidnit. No povím vám, moc to nešlo. Když jsem vyrazil k té do nebe se tyčící školy, potkal jsem kamarády. Když mě uviděli, řekli: „Ty seš nějaký bílej ne?“ No možná jsem byl, ale rozhodně jsem se cítil ještě hůř než na bílou, možná tak na průhlednou...

Ve škole čekala snad už stovka mých konkurentů na přijetí. Na tabuli s harmonogramem jsem našel moji učebnu a přesídlil k ní. V místnosti už bylo pár od pohledu vědomostmi nadupaných lidí. Docela divný byl pocit sedět ve třídě a v hrobovém tichu a přemítat o tom, co mě čeká. Cvaknutí propisky byl ten nejhlasitější zvuk, který byste mohli slyšet.

Pak to začalo!!!! Do třídy vkročil sympatický mladík, ale to, co nesl v ruce, moc sympatické nebylo. Psychologické testy!! Plně koncentrován jsem začal křížkovat vyplňovací formulář....učitel si přímo užíval stopování času určeného na jednotlivé úkoly. Po tomto testu jsem si řekl, že je to nejhorší za mnou, ale zdaleka jsem se mýlil. Matematika mi náladu rozhodně nezvedla... Pocit z ní mi naháněl husí kůži, ale doufal jsem. Nakonec tu byl test z češtiny. Ten se mi zdál poměrně lehký, myslel jsem si, že jsem zabodoval, opak byl však pravdou. Nakonec jsem se dostal..., ale ta nervozita byla děsná!

Radek Svoboda, 9.A

Biskupské gymnázium

BIGY je jedno z nej gymnázií Brně a jako jedno z mála dělá přípravné kurzy na přijímačky. Učitelé tam jsou prý našťástí normální (až na výjimky).

Z naší třídy jsme se tam hlásili tři. Přijímací testy se konaly 23.4.2007, testy měly oficiálně začít v 8:00, ale kvůli zácpě, kterou způsobila uzavírka mostu v Brně, se někteří žáci dostavili pozdě, a tak se testy posunuly na 8:30. Testy samy o sobě nebyly až tak těžké, ale nemůžeme zase říct, že by byly úplně lehké...byl to ten zlatý průměr =)..., popravdě řečeno přišly nám lehčí než na přípravných kurzech. Ale i tak jsme nadělali hloupé chyby.

Mějte se fajnově a doufáme, že se třeba s některými z vás uvidíme za rok na BIGY.

Marie Bartlová, Lída Gallinová a Dominik Kotala, 9.B

Gymnázium Vídeňská

Na přijímací zkoušky jsem jel na Táborskou. Po příchodu do třídy jsem uviděl ostatní, co se mnou budou zkoušky dělat. Ve třídě to vypadalo docela divně. Ticho, vedro a za chvíli to mělo začít. A potom přišla učitelka a řekla nám, že jako první si napíšeme test všeobecných studijních dovedností. Ten nám rozdala a mohli jsme začít. Zdálo se mi to docela jednoduché, tak doufám, že to bude pravda...Po hodině vymezené na test následovala přestávka. Ta byla docela dlouhá, ale o to horší. Nikdo samozřejmě nemluvil. Od těch lidí, co tam byli se mnou, bych to ani moc nečekal. Po strašných dvaceti minutách následovala další zkouška – z matematiky.

Ta taky nebyla nějak extra strašná. Potom nás už konečně pustili pryč. Konečně jsem mohl odejít z budovy plné vědců...

David Havelka

Sportovní gymnázium

Tu neděli před a pocity, které jsem měla, už nikdy nechci zažít. Bylo to moc strašný! Pořád jsem měla tendenci na všechno myslet, jak se co počítá atd. Pan učitel Holešovský měl pravdu, že se budeme chtít učit. A pak pondělí!! Když jsem tam seděla v té třídě...nikoho neznala...a takový celkem divný to bylo...nedokážu ten pocit popsat!

Tak teď bych asi měla napsat pocity, na které se mě všichni ptají.

Z českého jazyka mám celkem dobrý pocit. Byly tam prostě takové ty staré známé věci, které jsem v testech už mockrát řešila.

Matika, jo tak to je horší! I kdyby člověk spočítal 100 příkladů, tak si nemůže být jistý! Já nevím,ale řekla bych, že jsem slovníků úloh spočítala celkem dost... A stejně jsem tam dostala úlohu, kterou jsem nikdy nepočítala, ani podobnou...!

Holt to je život!!!!!!

Veronika Hofmannová, 9.A

DEN D NA STŘEDNÍCH ZDRAVOTNÍCH ŠKOLÁCH

Když jsme se vydaly k přijímacímu řízení, byla v Brně ohromná zácpa, stihla jsem to jen tak tak, na minutu přesně. Hned za mnou do třídy vkročila zástupkyně ředitele.

Opatrně nám všem ve třídě sdělovala, co se bude dít a jak to bude všechno probíhat. Jelikož jsme byli na církevní škole, tak jsme se předtím, než jsme začali vyplňovat naše dotazníky, začali modlit i s panem ředitelem otčenáš... Byl to ovšem tak stresující okamžik, že jsme asi všichni zapomněli slova. Za malý okamžik po ranní modlitbě jsme se pustili do psaní. Přijímačky nebyly zase až tak složité, jak jsme se všichni obávali, ale kvůli našim rozklepaným duším jsme zapomněli snad i naše jména. Celá třída skončila s testem dříve, než se předpokládalo, a tak jsme odcházeli o čtvrt hodiny dříve. Ještě jsme se stihly podívat na naši spolužačku, která tu byla jen na pohovoru. Tento den byl velice náročný, a tak na něj asi nikdy nezapomeneme. Hlavní věc je, že jsme teď přijaté.

Adéla Dvořáčková a Tereza Pernová, 9.B

BYLO NEBYLO

Poslední týden před zkouškami byl strašný. Všichni se bavili jen o tom a učení bylo ho strašně moc... Radek poslední dva dny začal počítat dokonce i minuty do dne, kdy se měly zkoušky konat. V neděli jsme měli zákaz učení, ale někteří to nevydrželi a stejně se do sešitu zase podívali. Z neděle na pondělí jsem nemohla usnout a myslím, že víc lidí z naší třídy, protože jsme se prozváněli...

Tak a přišlo pondělí... Na nádraží na mě čekala kamarádka, která mě doprovodila ke škole. Strašně jsem se bála. Přišla jsem do třídy, sedla si a čekala na paní učitelku, která nám nadiktovala diktát. Pak přišla další učitelka a ta nám rozdala testy. Během půlhodiny jsme to měli za sebou. Sešli jsme se s kamarády ve městě. Šli jsme na oběd a kouknout se do obchodů. Když jsem byla s kamarády, nebála jsem se, Horší to bylo, jakmile jsem došla domů a čekala hovor od mamky, která mi měla říct, jestli jsem přijatá nebo ne. Jenže mamka nevolala a nevolala. Začala jsem se bát ještě víc než ráno. Kolem čtvrté zavolal tatka a řekl mi, že jsem přijatá. Byl to skvělý pocit. Nemohla jsem tomu uvěřit, ale bylo to tak. Prostě jsem na střední!

Hana Jamborová, 9.A

DEN D NA EKONOMICKÝCH ŠKOLÁCH

Již v neděli 22.4. se nedalo myslet na nic jiného než na přijímací zkoušky. Řešilo se například toto: Jsem dost připravená? Co když mě nevezmou, kam půjdu dál? Co si mám vzít na sebe? ... Nervy pracovaly. Večer nešlo usnout, naše hlava byla plná myšlenek o škole. A najednou bylo ráno, šlo to tak rychle, že už za několik minut se vyráželo na osudné místo. Každá z nás došla do své školy a našla si na nástěnce svůj kód a zařazení do třídy.

Na jedné školy probíhaly přijímačky formou pohovorů. Do třídy vstoupili vždy pouze dva žáci, každý z nich šel na jiný konec třídy k jinému profesorovi. Začalo se dvacetiminutovým povídáním v angličtině (co tě baví, kde jsi byla na dovolené, jak si prožila prázdniny...). Poté následovala druhá část pohovoru - odpovědi na otázky ze všeobecných znalostí (proč a kdy vznikla EU, kolik v ní je států, kdy jsme do ní vstoupili, kdo byl Jan Hus, co o něm víš, hlavní města států...). Za cca 40 min byl pohovor u konce, otevřeli jsme dveře a mohli jít domů. A co výsledky? Ty se dozvíte kolem 1 hodiny odpoledne.

A jak to probíhalo v druhé škole? Adepti byli rozděleni asi do 4 tříd po 8 až 10 lidech, každý byl v jiné místnosti a do každé přišel jiný profesor. První polovinu hodiny zabrala ekonomika (průkaz o totožnosti žáka), pak dostali list papíru ohledně olympiád a asi po půlhodině vlastní přijímací test, na který měli 60 minut...

Eva Švejdová a Kamila Pazourková, 9.B

Začalo to tehdy, když jsem dostala pozvánku na přijímací zkoušky. První dojmy z tohoto dopisu nebyly nijak příjemné, protože jsem věděla, že jsem se mohla dostat na tuto školu bez přijímaček. Avšak výhodou bylo, že test se skládal z obecně studijních předpokladů, a ten mi přišel docela jednoduchý. Jakmile se blížilo to osudné datum, začala všude panovat nervózní atmosféra a nikdo nemluvil o ničem jiném. V ten den D mi to tak ale nepřišlo, a když nám rozdali testy, které měly 8 stran, připadalo mi to jako obyčejný test z češtiny nebo matematiky. Avšak našlo se tam pár chytáků, na které jsem samozřejmě naletěla. Nakonec moje trápení skončilo úspěchem a já se dostala na školu, kam jsem se přála dostat. Tato škola se jmenuje VOŠ Pionýrská a obor, na který jsem se dostala, se jmenuje Ekonomická informatika. Ani nevíte, jak velký kámen mi ze srdce spadl...

Petra Vaníčková, 9.A

I NA OSTATNÍCH TYPECH ŠKOL MĚLI SVŮJ DEN D

Někteří spolužáci byli už onen den přijatí na základě dobrého průměru nebo díky malému počtu žáků, kteří se na jejich obor hlásili. Já jsem se hlásila na sociální péči a dělala jsem všeobecné zkoušky. Docela jsem se bála, ale nedávala to moc najevo. Kamarádi mě pořád utěšovali, že to dopadne dobře. V pondělí nastal den D. Naši mě odvezli a pak jsem čekala na moji kamarádku, která se tam taky hlásila. Na nástěnce jsme si našly naše jména a třídu, kde budeme psát ten test. Přišly jsme do třídy a tam už sedělo pár holek. Tak jsme si také sedly a po chvíli jsme se s těmi holkami seznámily a začaly jsme se společně bavit. V 8:00hodin přišel do třídy učitel a řekl nám, co se bude dít. Potom nám rozdál testy a začaly jsme psát. Bylo to docela těžké, hlavně matematika. Jakmile jsme skončily, tak jsme šly na šalinu a jely na hlavní nádraží. Tam jsme měly sraz s kamarádkami.

Lenka Putnová, 9.A

Dělali jsme zkoušky z matematiky, českého jazyka a literatury. Zkoušky z matematiky jsme psali jako první, potom český jazyk a cizí jazyk. Matematika byla pro mě nejllehčí a čeština nejtěžší, protože jsme měli napsat desetiřádkový text na téma tajemno.

DEN MATEK

Dne 13. května 2007 začala ve 14.30 u střelické „hasičky“ besídka na oslavu Dne matek. Celým slavnostním odpolednem provázel pan J.Šimerda. Program jako obvykle zahájila střelická kapela Frajárenka. Nabídka vystoupení byla opravdu pestrá - předvedly se tu nejen děti z mateřské školky se svými básničkami a písničkami a děti z nižších ročníků základní školy, taktéž s písničkami, ale k vidění byla i divadelní představení dramatického kroužku a taneční vystoupení kroužku country tanců nebo tanec na píseň Touha v podání gymnastek paní učitelky Eichmeierové.

Počasi akci přálo a všichni vystupující byli odměněni potleskem, slovy chvály a nezřídka i nějakou tou pusinkou.

(gall)

LETNÍ VODÁCKÝ KURZ

Dne 27.května 2007 odjeli žáci 9.tříd na tradiční vodácký výlet na Krkavec, ležící nedaleko města Veselí nad Lužnicí, tedy do jižních Čech .

Letos žáci jeli autobusem i vlakem. Náklad veškeré bagáže a kol byl v neděli ráno. Polovina žáků odešla na vlak a ostatní jeli spolu s koly až přímo do Krkavce.

Ještě v den příjezdu se jelo na kole trochu okouknout okolí a také chvíli na vodu, kde u některých jedinců nastaly menší technické problémy. Po příjezdu zpět do kempu následovala vydatná večeře.

Další den ráno, hned po probuzení, následovala velice dlouhá a pro někoho náročná cesta lodí. Naštěstí po cestě bylo několik zastávek. Zejména na občerstvení.

Třetí den nás čekal výlet na kolech, který však nebyl až tak namáhavý, jak se většina obávala. Kopce téměř nebyly, proto se jelo dobře a nenastaly žádné větší komplikace. Samozřejmě až na menší výjimky.

Takto se střídala voda s koly, ale podle mého názoru nejhezčí byl výlet na zámek Červená Lhota, který byl sice daleko, ale výlet stál za to.

Počasí bylo proměnlivé. Ze začátku hodně teplo, a to takové, že se někteří dost spálili. Posledních pár dnů se však počasí velmi rychle zkazilo a přšelo. Nejvíce v noci, i když na poslední den to vypadalo, že se sluníčko umoudří.

Myslím, že z výletu si hodně žáků přivezlo spoustu krásných vzpomínek.

(soch)

MISS A MISTER ŠKOLY 2006/2007

Na základě hlasování během měsíce dubna bylo vybráno 6 finalistů a finalistek v každé kategorii a z nich potom vzešli miss a mistera školy pro rok 2006/2007. Vítězové ankety byli pak 28.června 2007 vyhlášeni a „korunováni“ na diskotéce v tělocvičně.

I.KATEGORIE (6.-7.ročník)

MISS

Kristýna Žemličková, 7.A

I.VICEMISS

Kateřina Šťastná, 6A.

II.VICEMISS

Tereza Novotná, 7.B

MISTER

Jan Sázavský, 6.A

I.VICEMISTER

Tomáš Tybl, 7.B

II.VICEMISTER

Filip Žemlička, 7.A

II.KATEGORIE (8.-9.ročník)

MISS

Andrea Kašparová, 8.A

I.VICEMISS

Adéla Dvořáčková, 9.B

II.VICEMISS

Andrea Tomanová, 8.B

MISTER

Radek Svoboda, 9.A

I.VICEMISTER

Jan Tybl, 9.B

II.VICEMISTER

Jakub Kliment, 8.B

Že už někteří úspěšní krasavci a krásky už u nás ve škole nejsou? Nevadí. A nebojte se, už brzy vyhlásíme další ročník, protože bychom chtěli korunovací dalšího ročníku uskutečnit dříve – na tradiční valentýnské diskotéce v únoru. Máme však jeden problém: jestli do dalšího klání vpustit i loňské úspěšné adepty? Co vy na to? Čekáme na vaše názory na skolnirevue@centrum.cz nebo rádi najdeme vaše připomínky ve schránce časopisu u vchodu do školy.

(sok)

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Dne 3. září 2007 začal na naší škole stejně jako jinde nový školní rok. Ne všichni se samozřejmě do školy těšili, ale tak už to v životě chodí, vše hezké (prázdniny) jednou končí.

Ale každý konec je začátkem něčeho nového a záleží na vás, jaké to nové bude. Nezbyvá než popřát žákům hodně sil a taky kousek štěstí, aby nastávajícím obdobím učení, písemek a zkoušení prošli se ctí. Devátákům držíme pěsti, aby měli šťastnou ruku při výběru střední školy či učiliště a úspěšně prošli přijímacím řízením. Učitelům pak přejeme pevné nervy a hodně trpělivosti.

První den proběhl tradičně jako slavnostní setkání před budovou školy. Následující řádky věnujeme našim novým žákům.

PRVNÁČCI

Je slavnostní den. Nastrojeni stojí před školou a čekají až nastane ta chvíle, kdy vejdou poprvé v životě do budovy, kde se bude budovat základ jejich života.

Ať se podívají kamkoliv, tak vidí plno žáků, kteří tento den už zažili. Mísí v sobě mnoho emocí, napětí, vzrušení a možná i strach anebo taky nedočkavost. Cítí, že se toho hodně děje jen díky nim.

A vše začíná. Dlouhé slavnostní projevy pana ředitele a starosty. Vítají zde všechny a říkají, co se změnilo a co nás čeká. Ale nakonec se odehraje to, na co čekají prvňáčci. Paní učitelka Svobodová, jejich třídní učitelka, je jednoho po druhém představuje. Jdou k ní, berou si kytku a stuhu, která je slavnostně pasuje na školáky. Dostávají dárek a se seznamují se svými patrony, s pubertáky z devátých tříd. To oni je možná naučí lumpačit.

Všichni noví prvňáčci už jsou pohromadě - otočit čelem ke vchodu školy a vykročit pravou nohou do nového školního roku. Nasadí usměvavý nebo smutný obličej.

Všichni noví kamarádi ze školy jen pro ně dělají přes celou chodbu uličku. Každý prvňák, který jí kráčí, se stává členem nové, velké rodiny.

Jaká bude asi jejich první hodina? S kým budou sedět? Kdo se stane jejich kamarádem? Kam pojedou na výlet? Jak bude vypadat jejich první razítko nebo nálepka? Jaká bude jejich první známka? A jaká je jejich paní učitelka?

Na všechny tyto otázky zakrátko začnou dostávat odpovědi. Už od první hodiny.

(niki+and'a)

JUMPI NG DRUMS DAY

KONCERT

„ Ano, výtečně!“ Čím si náš potlesk zasloužili?

Možná tím, že jakmile jsme přišli, vítaly nás a zdravily usměvavé tváře. Možná tím, že se nebáli dát najevo to, jak se cítí, co se jim líbí a co ne, ale jedno je jisté. To co jsme viděli, bylo neobyčejné.

První, co jsme spatřili, bylo 17 bubnů na „jevišti“. Všichni jsme se shromáždili okolo červené pásky, která nám bránila jít až na koberec, na kterém bylo vše připraveno.

Na „jevišti“ se objevuje muž. Nevím, kolik mu je, ani jak se jmenuje, jediné co vím, je, že váží 125 kg. Nevím o něm skoro nic, ale to se brzy mění. Představuje se nám a vítá nás na místě. Varuje nás, abychom nemluvili a nevyrušovali. Přestavuje nám svoje pomocníky, jen malou část své skupiny, je to muž a žena.

Jestli je to tady jako na jiných koncertech? Ne, to ani náhodou, to, co nám říká, je strašně zábavné. Říká to tak, že jsme se tomu museli zasmát. Je to tady skoro v každém ohledu jiné.

Hra je nám na uvítanou dvě písničky. A začíná škola. Jak držet správně hůlky a jak zahrát různé melodie, už pro nás není záhada. Skoro každý zkouší ve vzduchu pohyby, které mám ukazuje. A teď přichází na řadu vše ukázat. Hrají se další dvě písničky.

A je tu něco z historie. Jak asi vznikl buben? Je to věc, o které se baví spousta lidí. Dostáváme dva návrhy. Jeden je nepravděpodobnější než druhý.

Jede se dál. Pokračuje se. Další dvě písň jsou už ale závěrečné. Jaká škoda. Ale nelitujeme ani jediné vteřiny, kterou jsme tady strávili. Zapamatujeme si všechny emoce, které jsme cítili. Zapamatujeme si ty tváře, na kterých jsme viděli usměv. Zapamatujeme si vše, anebo v to alespoň doufáme!

Odcházíme s úsměvem na tváři a s krásnými dojmy v srdci.

(niki+and'a)

BYLO NEBYLO

Kdy a kde se koncert konal?

V pátek 14.zář. 2007 v „zámečku“, tzn. v ústavu pro mentálně postižené ve Střelicích.

Myslím, že o vystoupení samém toho víme všichni dost (sami jste to přece viděli a slyšeli), takže mi teď dovoluňte se rozepsat o skupině Jumping drums samotné:

Jumping drums byla založena v roce 2000 hlavním kapelníkem I vo Batouškem (ten pán, co měl asi tak 125 kg, šátek na hlavě a učil nás bubnovat do nohou).

V dnešní době má J.D. 4 - 8 členů, kteří hrají na 80 bubnů (1 člověk zvládá 10 bubnů).

Hlavní „sídlo“ mají v Olomouci a funguje zároveň jako jediná čistě bubenická škola v České republice. Za 7 let existence se stihli proslavit a vydat 3 CD.

1. Symbioza (vlastním nákladem, 2003)
2. Rhythmania (Good day Record, 2004)
3. Rytmy duše (Good day Record, 2004)

Hrají world music, rock, klasiku, dance a muzikoterapeutickou hudbu. Takže pro každého něco kromě hip hopu...

Inspirace není nikdy dost, a proto ji shánějí, kde se dá - v afrických rytmech, latinsko-americké hudbě, Skotsku, Španělsku..., vlastně po celém světě. Ale hlavně v Japonsku od bubeníků skupiny KODO.

Koncertují po celé České republice, ale podívali se i do USA, také účinkovali v televizi Nova.

I vo Batoušek pracuje i jako učitel na bicí, takže jestli máte po zářijovém zážitku zájem začít, napište mu.

Kapela J.D má i svého dvojníka, ovšem v mladším vydání. Jmenují se Jumping Drums Juniors a převážnou část členů tvoří žáci I vo Batouška.

Toto bylo pouze to nejdůležitější o Jumping Drums... Pokud vás tato skupina a její koncert zaujaly, více informací naleznete na www.jumpingdrums.cz (je tam i přehled koncertů)

(teri)

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NOVÉ TĚLOCVIČNY

Stojíme před novou tělocvičnou, žáci jí určitě budou říkat hala. Beata Jiráčková a Lucie Ambrožová stojí přede dveřmi a v ruce svírají červenou šerpu. Cítím, jak se mě zmocňuje nedočkavost, čekám jako malé dítě na to, až poprvé vejdu do budovy.

Slavnostní přestřižení stuhy - šmik a je to hotovo. Všichni jdou dovnitř, kde se slova ujímají pan ředitel, pan starosta a další důležití lidé, kteří se podíleli na stavbě. Jsme uvnitř shromážděni kolem zdí, aby každý viděl. Prohlížím si onu budovu zevnitř a je mi jasné, že je to úplně něco jiného, než jsem zatím viděla. Na zemi je barevně vyznačeno několik hřišť, pokud se nemýlím, tak na basketbal, futsal, dvě tréninková basketbalová hřiště, je tu vyznačený i kurt, dal by se tu hrát i florbal, volejbal a jistě ještě něco dalšího.

Nemám moc času nad tím přemýšlet, poslouchám projevy. Dozvídáme se, jak to tu vše vzniklo a spoustu dalších věcí.

Po slavnostním přípitku se někteří spolu se mnou vydávají na raut do staré tělocvičny. Zbytek zůstává v hale - bude se tady konat první zápas v basketbale.

Na rautu není tady nouze o zábavu a hlavně o jídlo. Malé řízky, chlebíčky, ovoce i zelenina, pečivo, zákusky, to vše tady je. Úplně se mi sbíhají sliny.

Každý si bere, na co má chuť. Baví se mezi sebou a mluví hlavně o hale, kterou stejně jako já viděli poprvé, ale na rozdíl od mnohých z nich já ji neviděla naposledy a jsem za to ráda.

Už se těším na tělocvik.

(niki+and'a)

BYLO-NEBYLO

TĚLOCVIČNA V PROMĚNÁCH ČASU

WHO IS WHO?

ANEB

UČITELŮM TAKY BYLO „NÁCT“

1.

???

2.

???

3.

???

4.

???

5.

???

6.

???

7.

???

8.

???

UČITELÉ

9.

???

10.

???

11.

???

12.

???

13.

???

Řešení naleznete na konci časopisu.

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM KUČEROU

Od kdy nosíte knír?

Od té doby, co mi narostly vousy a nemusel jsem se holit (na vojně).

Jak jste se dostal k práci učitele?

Pan ředitel mě oslovil. Neměl učitele a dozvěděl se, že studuji v Praze fakultu tělesné výchovy.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Od roku 1992. Takže 15 let.

Proč nosíte stále stejný úbor?

Protože ho manželka vždycky stihne vyprat.

Kolik máte dětí?

Dvě.

Na kolikátý pokus jste udělal autoškolu?

Já nemám autoškolu. Člověk musí být tak dobrý, aby ho vozili.

Věříte v reinkarnaci?

Ne.

Vyvolával jste někdy duchy?

Ne.

Máte sourozence?

Ano, jednu sestru, nebo jak se tomu říká.

Jaká je vaše oblíbená barva?

Asi žlutá.

Když jste byl malý, hrál jste si se sestrou na vojáčky?

Vlastně ano, nechával jsem ji kopat díru a pak jsem po ní házel kamením.

Nosíte slipy nebo trenky?

Trenky.

Představoval jste si někdy, že jste princ na bílém koni?

Ne.

Kdyby jste byl kulička z bodláku, na koho byste se přilepil?

Tak to teda nevím.

Kde jste se seznámil se svojí ženou?

Ve škole. Já jsem nastoupil a ona byla v 9. třídě.

Máte rád pana ředitele?

Někdy.

Máte rád pana školníka?

Když mi pomůže nebo půjčí nářadí, tak ano.

Jíte zavináče?

Ano, jím.

Chutnají vám obědy ve školní jídelně?

Ano.

Jste věřící katolík, nebo jste členem nějaké sekty?

Nejsem věřící, ani nejsem členem sekty.

Šel jste někdy v kroji na hody?

Ve druhé třídě se svou spolužačkou, ale jinak ne.

Co posloucháte za hudbu?

Ivana Mládka.

Máte rád muzikály?

Některé ano. Líbil se mi třeba Dracula.

Za kolik jste odmaturoval?

Za 7. Matematika, fyzika 1, český jazyk 2, ruština 3.

(gall+soch)

MOJE MAMINKA

UKÁZKY ZE SLOHOVÝCH PRACÍ LOŇSKÝCH PÁTÁKŮ

MOJE MAMINKA

Moje maminka je moc hodná, a tak bych ráda o ní napsala vyprávění.

Má nejradši květiny, o které se pečlivě stará. Vlastní jich spoustu. Ale najednou mě napadlo, že i ona je naše květina, protože jí oči září a hlas zpívá tu nejhezčí melodii, kterou jsem kdy slyšela. Je to naše růže, ale ne jako na zahrádce, ještě hezčí. Maminka je jedinečná a nenahraditelná, proto jí musím dělat radost.

Bude ráda, když jí budeme pomáhat, a protože chci, aby měla radost, už jí pomáhám a budu se snažit ještě víc. Nesnáší zimu, zato se těší na léto. Rády spolu pozorujeme blesky, které sjíždí po obloze.

Mám svou maminku moc moc ráda a nikdy bych ji za nic na světě nevyměnila.

Anička Hartmannová, 5.tř.

JAK VYPADÁ MOJE MAMINKA

Moje maminka je to nejkrásnější stvoření, co existuje. Pokusím se vám ji alespoň trochu popsat.

Moje maminka má delší černé vlasy, hnědé oči, co všechno vidí a poznají, když mám radost, anebo mě něco trápí. Mámina ústa umí vykouzlit nejkrásnější úsměv na světě, který hřeje. Její náruč je pro mě vždy otevřená. Její vůni cítím i na míle daleko. Vždy mi pomůže se vším, s čím si nevím rady. Někdy se spolu nedohodneme, ale pak se usmíváme.

Moji maminku bych nikdy nevyměnila, vždy ji budu mít v srdci.

Lucie Lišková, 5.tř.

MOJE MAMINKA

Moje maminka je na mě hodná, ale taky se zlobí, když něco vyvedu. Občas mi pomůže s úkoly. Když donesu jedničku, pochválí mě a má rozzářenou tvář. Vím, že špatnou známkou rodiče zarmoutím. Maminka má menší postavu a tmavé vlasy. Ráda nosí volnější trička, sukně a moc ráda poslouchá hudbu. Radost nám udělá tehdy, když upeče dobrou buchtu.

Mám ji moc rád.

Marek Perna, 5.tř.

MOJE MAMINKA

Moje maminka je milá a laskavá. Má zelené oči a pod nimi nos jako knoflíček.

A pod ním velkou usměvavou pusou, která se na mě směje, ale maminka se dovede i zlobit! Když se se sestrou hádáme nebo ji neposlouchám a dělám si, co chci já. Naopak jí udělám radost, když dostane květiny nebo když donesu dobrou známku ze školy.

Mám ji moc ráda!

Míša Křivánková, 5.tř.

MOJE MAMINKA

Moje maminka je milá a hodná. Má hnědé vlasy a zelené oči. Nosí brýle, protože do dálky špatně vidí. Ráda plave a chodí do přírody. Baví ji vaření a pečení cukroví. Všem nám moc chutná. Když má čas, tak s námi hraje hry.

Máme ji všichni moc rádi a také jí pomáháme.

Petr Švestka, 5.tř.

KALI GRAMY

Ložtí páťáci nejen pěkně psali, ale také uměli kreslit. Když se to dalo spolu dohromady, vznikly pěkné kaligramy. Jen tak dál i na druhém stupni.

M. Křivánková, 5. tř.

V. Kalvoda, 5. tř.

K. Popková, 5. tř.

A. Hartmannová, 5. tř.

JAK VYPADÁ UFON

Žáci loňské 7.B se pokusili popsat, jak si představují mimozemšťana. „Představte si, že jste zůstali do noci ve škole a na poli za ní přistálo UFO. Zvedá se ..... Co uvidíte?“

NOČNÍ NÁŠTĚVA

Temná postava, na kterou dopadalo stříbrné měsíční světlo, vystoupila ze stínu talíře. Opatrně se ke mně blížila. Nedokážu popsat, co mi její velmi matná a křehká kůže připomínala. Připadalo mi, že ze mne má strach, a proto si drží náležitý odstup. Neslyšně se blížila a já jsem cítila určité teplo a lehký světelný nádech. Postava byla menší a její dlouhé horní končetiny dosahovaly až k zemi. Zastavila se... Slyším slabé pískání ve velmi rychlém tempu, nápadně mi to připomíná obdobu mého dechu. Ohlédla se... Přichází další! Je trošku vyšší a štíhlejší. Podívala jsem se jí do očí. Spatřila jsem odraz noční oblohy a mé tváře. Dívaly jsme se na sebe. Nikdo z nás se nepohnul. I přes příjemnou atmosféru, která z obou stvoření vyzařovala, mě zamrazilo. Co bude následovat, co se teď stane? Jak se tito tvorové zachovají, jak zareagují na své odhalení? Mají duši?

Tereza Novotná, 7.B

MIMOZEMŠŤAN

Za tmavé noci se se z ničeho nic otevřela ta podivná věc. Věc po mnoho let očekávaná a obdivovaná. Z létajícího talíře vykukla hlava, pak celé tělo, pomalu rozeznávám rysy obličeje. Je bez vrásek, hladký jako samet, velké kulaté oči svítí jako dva zelené reflektory. Ústa jsou skromná, bez rtů. Místo nosu má jen dvě malinké dírky. Úzký vysoký krk a malé baculaté tělo, dlouhé nohy, velké ruce, zakončené dlouhými štíhlými prsty.

V obličeji má prázdný výraz, bez soucitu, bez citu, krok pevný, rázný. Kdoví co se v něm skrývá, v jeho povaze, v jeho pevném, dokonalém kroku...

Lucie Kouřilová, 7.B

PŘEZOUVÁNÍ

Přezouvání je asi problémem většiny českých škol, tudíž ta naše není výjimkou. Přitom je o tomhle „problému“ zmínka i ve školním řádu.

A proč že se žáci nepřezouvají? Myslím, že to není otázka financí ani chtíče naštvat učitele, který bývá u některých jedinců docela vyvinutý, ale, jak už asi tušíte, otázka lenosti. Koneckonců proč chodit do šaten? Ty jsou tam jen na kabáty. Jít do šatny je prostě cesta (pár kroků) na víc. A vzít si přezůvky do školy, to je další těžké břemeno do našich aktovek.

Každý učitel už na tento problém jistě narazil a každý si ho hodlá řešit po svém. Jeden na to pouze upozorní, druhý začne vyjmenovávat důvody, proč se přezouvat, což si myslím že je správné, ale bohužel bezvýsledné. Tak si i po těchto připomínkách chodí někteří vesele dál nepřezutí.

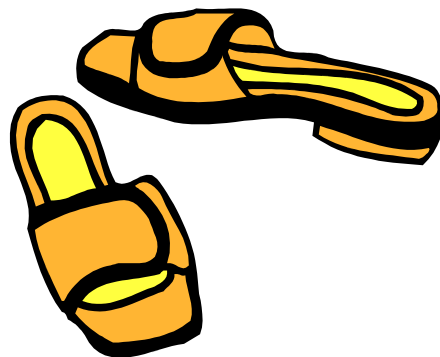
Jeden nejmenovaný člen „našeho“ učitelského sboru si tento problém začal řešit po svém: "S botami nelez do počítačové učebny!"

Nu, co se dá dělat. Lenoši byli, jsou a budou, proto tento problém bude asi těžké odstranit. Pravda, kontrolovat každému zvlášť boty, je náročné jak pro kontrolujícího, tak pro kontrolované. Méně náročné je řešit to stejně jako nejmenovaný kantor.

Ale radši nebudu další učitele navádět k něčemu podobnému. No a abych jim trochu pomohla, a doufám, že to pomůže, řeknu vám tohle: "Hej, lidi, přezouvejte se. Určitě nejen mně není příjemné sedět celý den v učebně zamořené nevábnou „vůní“ vycházející z vašich bot..."

(krb)

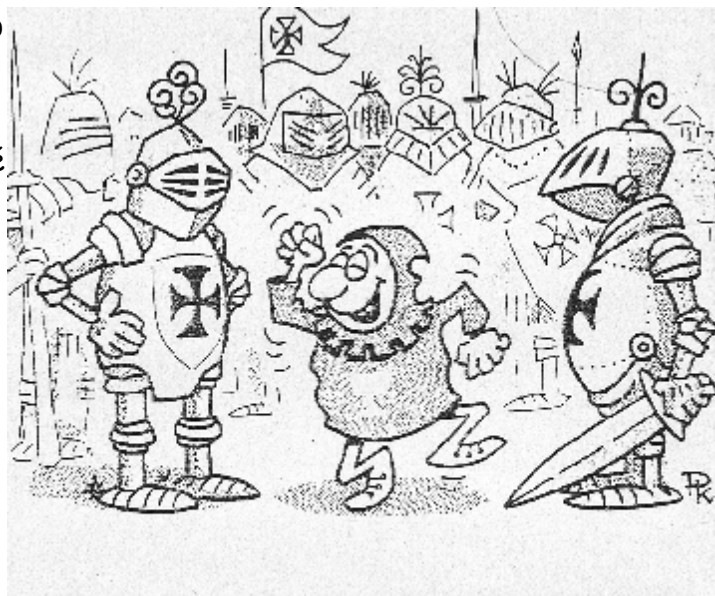

HYSTERIE ČESKÁ

(pokračování)

Vláda Přemyslovců však netrvala dlouho. Vymřeli r. 1306 po meči, protože Václav III. se nestačil oženit. Po Janu Burbuském nastoupil na trůn velmi vzdělaný a posvácený král Karel IV. Ten jako dobrý hospodář zakládal s panem Buškem z Velhartic všude vinárny. Ovšem tento král podporoval silně církve, až se stala nemravnou. To se

mnohým lidem nelíbilo, a proto vypuklo husitství. To se spjalo s postavou Jana Husa, který se narodil v hostinci u Prachatic. Pak studoval na universitě v Praze a stal se dokonce kakulářem. Povoláním byl kacíř, kázal obludy, a proto jej nechal pražský arcibiskup uvrhnout do klenby. Později byl také na sněmu v Kozinci upálen na českomoravské hranici. Jeho věrným posluchačem byl Jan Žižka. Když byl upálen, postavil se do čela městské chudiny. Vůdcem Pražanů byl Jan Želivský, který konal pochod kolem radnice a v ruce držel demonstraci.

"Blíže je, blíže je, nikoho nešete!" vykřikoval nadšeně slepý bratr Bušek - aniž by si uvědomil, že husité před křížáky dočasně ustoupili.

Husitské bouře začaly tím, že k radnici přitáhli Husovi snoubenci a vyházeli z oken pražské koně.

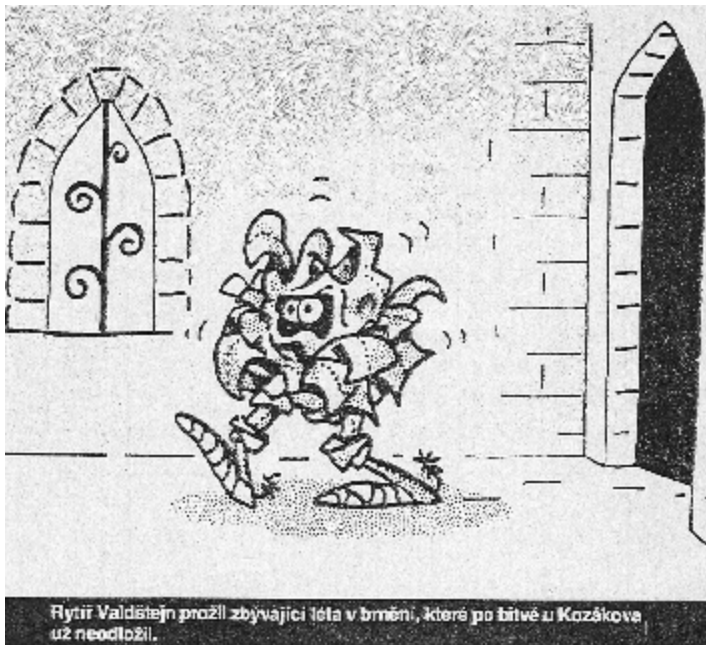
V Táboře, hlavním městě husitů, museli lidé všechny cenné věci, krávy, šaty a peníze, nastrkat na náměstí do kádě. Žižka byl zkušený bojovník, protože ztratil jedno oko. Jedním z důvodů úspěchu husitů bylo to, že když křížáci uslyšeli Žižku zpívat, zděšeně prchali. Husitský král Jiřík z Poděbrad nastoupil na trůn v r. 1458, nechal se

polorunovat a sestoupil z něj v r. 1471. Lidé dříve psali husím brkem, ale protože umělo psát málo lidí, vymysleli knihtisk.

Za Rudolfa II. hledali alchymisté episu moudrosti. Král Ladislav poslal do Francie poselstvo, aby už nejezdili, že umřel. Činnost Jana Ámose Komenského byla školská, politická a dětská. Tento veleduch žádal vzdělání i pro ženy, i když byl sám ženatý. Pak nastala doba temna, protože dosud nebyla vynalezena elektřina.

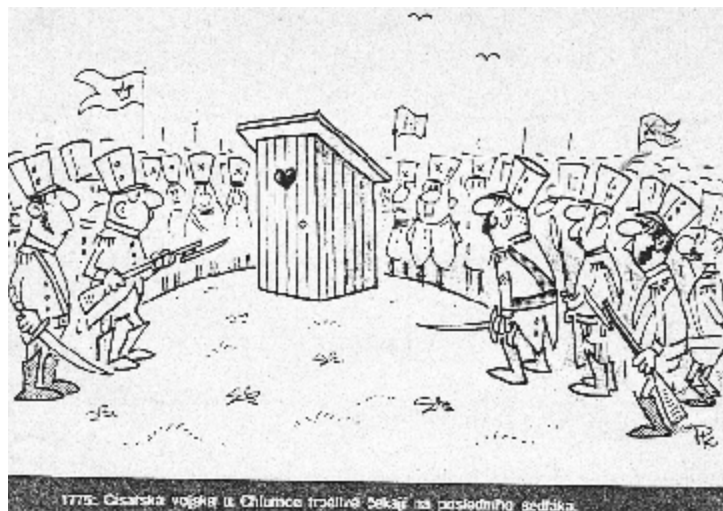
1536: Prevrátný objav při úsilí o syntézu kamene mudrců. Český alchymista Janecak transmutuje víno na ocet a krystalizuje kámen bílý.

Po hradech a zámcích se procházely bílé paní a obyčejně před smrtí nebo před sňatkem zvěstily zkázu. Ve třicetileté válce, která trvala téměř dvacet let bojovala proti sobě vojska žongléřská. Po válce zůstala půda hladem a děti se nesměly ženit. Švédové v těch dobách vyplenili Prahu a drancovali sedláky a jiný kulturní památky.

Středověk byl dobou králů. Ti nosili po boku kord a dlouhé vlasy. Turci k nám také dělali zběsilé nájezdy a řádili, pokud u nás viděli poslední živou nebo mrtvou nohu.

Tehdy se hodně chodilo do klášterů, ve kterých žili mniši a bernardýni. Jezuité se živili pálením českých knih a jejich výsledkem vymřeli čeští spisovatelé. Končila doba rytířská, kdy si každý vyjížděl do boje se svým erbem. Vrchnost bydlela v komnatách, poddaní v hladomorně. Silnice byly tak úzké, že se dvě auta tak tak mohla vyhnout. Nebyly ani hodiny, a tak museli půlnoc odbíjet ponocní. Ale tehdy už byly vynalezeny puška, děla a jiné kanóny. Chudí lidé rebeliovali. Z četných rebelií známe hlavně na Chodsku povstání chodců. Jan Kozina bojoval s panskými pacholky, Matěj Říbek s holí.

Až v době národního obrození se začali Češi počestřovat. Hlavním odvětvím průmyslu se stávalo zemědělství. Po obrodě je u nás už většina lidí dělnického původu.

VTIPY

„Mám velmi zlou vlastnost,“ přiznává se mladík své nastávající tchyni, „často se bez zjevné příčiny rozzuřím.“

„S tím si hlavu nelam, zeti. Až si vezmeš moji dceru, už nikdy nebudeš zuřit bez zjevné příčiny.“

Blondýnka si kupuje nové auto a ptá se prodavače: „Prosím vás, je to rychlé auto?“

„Samozřejmě, 240 km za hodinu“

„Nekecejte, hodina tolik kilometrů nemá.“

Přišli jednou na podzim indiáni za šamanem a ptají se: „Šamane, jaká bude letos zima? Tuhá? Máme nosit dříví?“

Šaman na to: „Nevím, musím se poradit s dobrými duchy, zatím sbírejte a za týden přijďte znova.“

Za týden: „Šamane, tak co, jak bude?“

Šaman neví. „Zatím noste dříví, já vám pak řeknu.“

Další týden: „Šamane! Chceme znát předpověď !!!“

Šaman stále neví. „Dobří duchové jsou nakloněni, já se jich zeptám“ A dojde si do města zjistit předpověď počasí. Ptá se meteorologa: „Prosím vás, jaká bude letos zima?“

Meteorolog na to: „Nevím, nevím, ale asi hodně tuhá, Indiáni už tři týdny sbírají dříví!“

Muž objevil ZBRANĚ a vynalezl LOV.

Žena objvila LOV a vynalezla KOŽICHY.

Muž objvil BARVY a vynalezl MALOVÁNÍ.

Žena objvila MALOVÁNÍ a vynalezla MAKE-UP.

Muž objvil SLOVO a vynalezl KONVERZACI.

Žena objvila KONVERZACI a vynalezla DRBY.

Muž objvil HRÝ a vynalezl KARTY.

Žena objvila KARTY a vynalezla ČARODĚJNICTVÍ.

Muž objvil ZEMĚDĚLSTVÍ a vynalezl JÍDLO.

Žena objvila JÍDLO a vynalezla DIETU.

Muž objvil PŘÁTELSTVÍ a vynalezl LÁSKU.

Žena objvila LÁSKU a vynalezla MANŽELSTVÍ.

Muž objvil OBCHODOVANÍ a vynalezl PENÍZE.

Žena objvila PENÍZE a tehdy začala zkáza !!!

Potkal pán chlapečka a ptá se: „Chlapečku, kde máš kamarády?“

On odpověděl: „Přešel je kombajn.“

„A kde máš sourozence?“

„Přešel je kombajn.“

„A kde máš rodiče?“

„Přešel je kombajn.“

„A co tady vlastně děláš?“

„Já tady jezdím s kombajnem...“

Přijede autobus na celnici a do okénka se nahne celník se slovy: Drogy, cigarety, alkohol?“

A cestující na to: „Kávu prosím.“

MARPHYHO ZÁKONY, PSÍ A JINÉ

♦ **Zákon přímé úměry**

Pes, ponechaný o samotě v uzavřené místnosti, vyje tím hlasitěji, čím více sousedů je v dané chvíli na doslech.

5. **Zákon vytěsnění**

I malý pes dokáže ve tvé posteli zaujmout takovou polohu, aby pro tebe nezbylo prakticky žádné místo.

♦ **Zákon totálního zamezení**

Zabránit psovi v tom, aby s dychtivým pohledem v očích neusedl k tvým nohám pokaždé, když jíš, je možné jen tehdy, dáš-li mu předtím čichnout k éteru, omráčíš-li ho baseballovou pálkou nebo odvezeš-li ho na odlehlé místo v lese, kde ho s pomocí silného řetězu zafixuješ ke stromu.

♦ **Zákon nadřazenosti psa**

Na všechny ostatní členy rodiny pohlíží pes jako na pouhé řadové členy smečky, sloužící k tomu, aby mu zabezpečovali pohodlný a bezstarostný život.

♦ **Zákon o zbytečné zákazu**

Štěně ví, co to znamená „fuj“, ale tváří se, jako že neví.

♦ **Zákon segregace**

Štěně bude jíst cokoli, kromě drahého speciálního krmení pro štěňata ve chvíli, kdy ho koupíte celý karton.

♦ **Zákon stupňování agresivity**

Pes ruší ve spánku pouze ty sousedy, kteří jsou schopni a ochotni pustit se s vámi do fyzické potyčky.

♦ **Zákon fyziologické změny**

V případě nutnosti se dokáže objem psího krku a hlavy zmenšit až na polovinu.

♦ **Zákon omezené životnosti**

Přiškrtíte-li psovi obojek tak, aby se z něj nemohl vyvléknout, pes se udusí.

♦ **Zákon věčnosti**

Udušený pes zůstane na řetězu tak dlouho, jak si jen budete přát.

♦ **Zákon o spotřebě řemeslníků**

Prasklo-li ve vašem bytě vodovodní potrubí, dostane se k místu havárie kvůli vašemu psovi teprve šestý až osmý instalatér.“

♦ **Dismairova křivka**

Strach z veterináře roste úměrně s velikostí psa.

♦ **Zákon lásky**

Kočka má z vaší rodiny nejraději toho, kdo nejčastěji otevírá dveře ledničky.

♦ **Zákon donášky**

V případě, že nejsou narušeny kočičí stravovací návyky, kočka lapené živočichy dlouze mučí a po jejich usmrcení ti je po částech nosí domů.

- **Strangulační zákon**

Had škrtič má své jméno od slova škrtit.

♦ **Likvidační zákon**

Papoušek nedokáže rozklovat mikrovlnou troubu, ale dokáže rozklovat její šňůru.

REDAKCE

Slovo na úvod – Mgr. Vlasta Sokolová

Bylo nebylo

Paragraf 11/55 – Mgr. Vlasta Sokolová

Volejbalový turnaj – Erika Ferencová, 8.A

Přijímací zkoušky očima loňských devátáků – sestavili Mgr. Vlasta Sokolová a Mgr. Aleš Kadlec

Den matek – Jana Sochorová, loň.9.B

Letní vodácký kurz – Jana Sochorová, loň.9.B

Miss a mister školy 2006/2007 – pí uč. Vlasta Sokolová

Slavnostní zahájení školního roku – Nikola Katzerová a Andrea Kašparová, 9.A

Jumping drums day – Nikola Katzerová a Andrea Kašparová, 9.A, Tereza Novotná, 8.B

Slavnostní otevření nové tělocvičny – Nikola Katzerová a Andrea Kašparová, 9.A

Tělocvična v proměnách času (foto)

Učitelé

Who is who? Sestavila Mgr. Vlasta Sokolová

Rozhovor s panem učitelem Kučerou – Ludmila Gallinová a Jana Sochorová, loň.9.B

Literární koutek

Moje maminka – žáci 6.třídy

Kaligramy – žáci 6.třídy

Jak vypadá ufon – Tereza Novotná, 8.B, Lucie Kouřilová 8.B

Přezouvání – Kristýna Bártová, 8.A

Zábava

Hysterie česká (pokračování) - Erika Ferencová, 8.A

Vtipy – Mgr. Vlasta Sokolová

Marphyho zákony, psí a jiné – Mgr. Vlasta Sokolová

Řešení WHO IS WHO:

6. pí uč. Jitka Brimová
7. p. uč. Jiří Beneš
8. pí uč. Yvona Eichmeierová
9. pí uč. Helena Fialová
10. pí uč. Lenka Benšová
11. p. uč. Marek Holešovský
12. pí uč. Vlasta Sokolová
13. pí uč. Blanka Dalecká
14. pí uč. Emílie Mráčková
15. p. uč. Aleš Kadlec
16. pí uč. Monika Pernová
17. pí uč. Drahomíra Pernová
18. pí uč. Jarmila Svobodová